

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a „Bősze-Magyar” Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a dr. Sárkány Antal ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen tartási szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. április 20. napján kelt 15.P.20.540/2010/45. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek által 47. és 49. sorszámon előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek személyenként 2.375.000 (kettőmillió-háromszázhetvenötezer) - 2.375.000 (kettőmillió-háromszázhetvenötezer) forintot és annak 2008. április 18-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Az I. rendű felperest terhelő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 649.400 (hatszáznegyvenkilencezer-négyszáz) forintra, a II. rendű felperest terhelő le nem rótt elsőfokú eljárási illeték összegét 249.400 (kétszáznegyvenkilencezer-négyszáz) forintra szállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 282.900 (kétszáznyolcvankettőezer-kilencszáz) forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.

A felpereseket egyetemlegesen terhelő, az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 115.000 (száztizenötezer) forintra szállítja.

Ezen felüli részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 203.500 (kétszázháromezer-ötszáz) forint, a II. rendű felperest, hogy 203.500 (kétszázháromezer-ötszáz) forint, míg az alperest,

hogy 282.900 (kétszáznyolcvankettőezer-kilencszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 32.300 (harminckettőezer-háromszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II. rendű felperes néhai Sz.N. S-né leánya és törvényes örököse, az I. rendű felperes pedig a végrendeleti örököse.

Sz.N.S-né kizárólagos tulajdonában állt a p 000/32/A/67. hrsz. alatt felvett 31 m² alapterületű öröklakás megnevezésű, P, Y u. 0. II/2. szám alatti ingatlan, ahol Sz.N.S-né férje halála óta egyedül élt. Lányával, a II. rendű felperessel és annak családjával 2002-ben kapcsolatát teljesen megszakította, azóta semmilyen formában nem érintkeztek. 2002-ben ismerkedett meg az I. rendű felperessel, akit B-n, 2006. október 18-án kelt végrendeletében minden ingó- és ingatlan vagyona tekintetében örököseül nevezett.

Sz.N.S-né 2008. január 4-én került a PTE Klinikai Központ I. számú Belklinika Kardiológiai Osztályára, ahol 2008. január 24-ig gyógykezelték. Ennek során nála súlyos végstádiumú, csontot is megtámadó rákos megbetegedést diagnosztizáltak, és megállapították azt is, hogy organikus deluzív zavara van, amely kizárólagosan a szomszédjaival kapcsolatos téves eszmében nyilvánul meg.

Klinikai tartózkodása alatt kérte fel Sz.N.S-né az alperest, aki az osztályon ápolónőként dolgozott, hogy vállalja el az ápolását és gondozását, mivel családjával hosszabb ideje nem tartja a kapcsolatot. A kórházból való távozását követő 1-2 napon belül Sz.N.S-né ismételt megkereste az alperest, és ezen időponttól ő ápolta és gondozta a beteget, a daganatos megbetegedés tudatában.

2008. február 8. napján Sz.N.S-né, mint eltartott és az alperes, mint eltartó tartási szerződést kötöttek, amellyel az eltartott - holtig tartó haszonélvezeti jogának fenntartása mellett - az eltartó tulajdonába adta a fent megjelölt ingatlanát. Az alperes ennek fejében kötelezettséget vállalt arra, hogy az eltartottat haláláig természetben saját költségén eltartja, ápolásáról, étkeztetéséről, az ingatlan takarításáról, a háztartási teendők ellátásáról, orvosi felügyeletének, gyógyszerekkel történő ellátásának, kórházi kezelésének biztosításáról, orvoshoz szállításáról gondoskodik, halála esetén illő módon eltemetteti. A szerződésben a felek az ingatlan értékét 6.500.000 forintban állapították meg és rögzítették azt is, hogy az

eltartott az ingóságaival, keresetével, nyugdíjával szabadon rendelkezik, azokra halála esetére szóló rendelkezést tehet.

A tartási szerződés megkötésekor az eltartott cselekvőképes, beszámítható állapotban volt. Az alperes a tartási szerződésben vállalt kötelezettségeinek teljes egészében eleget tett.

2008. február 14-én az eltartott a S Takarékszövetkezetnél vezetett bankszámlájára vonatkozó rendelkezésre adott meghatalmazást az alperesnek. A meghatalmazás aláírásakor lekötött betétként 5.400.000 forint volt a lakossági folyószámlán.

Az eltartott 2008. február 29-én a Bőrgyógyászati Klinika ambulanciájáról szívelégtelenség és lábszár ödéma miatt ismételt felvételre került a PTE Klinikai Központ I. számú Belgyógyászati Klinika Kardiológiai osztályára, onnan 2008. március 18-án utalták át az onkoterápiás intézetbe, ahonnan 2008. március 21. napján bocsátották el.

A II. rendű felperes feljelentést tett az alperes ellen gondozás elmulasztása miatt, a P Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály Életvédelmi Alosztálya az ügyben a nyomozást azzal szüntette meg, hogy a cselekmény nem bűncselekmény. A határozat ellen benyújtott panaszt a P Városi Ügyészség elutasította. Pótmagánvád alapján a P Városi Bíróság előtt 13.B.1596/2008. szám alatt folyamatban volt büntetőeljárásban a bíróság az alperes ellen gondozás elmulasztásának büntette és csalás büntette miatt indított büntetőeljárást megszüntette, a végzést a B Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság helybenhagyta.

A II. rendű felperes házastársa által kért vizsgálat alapján az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szakfelügyeleti főorvosi vizsgálat keretében megállapította, hogy Sz.N.S-né háziorvosi ellátása körében mulasztás, szakmai szabályszegés nem történt.

Az alperes a fenti eljárások hatására kezdeményezte a tartási szerződés felbontását, ennek érdekében az eltartottal megjelent az okiratszerkesztő ügyvédnél, ahol 2008. március 25. napján tényvázlatot írtak alá, amelyben az eltartott úgy nyilatkozott, hogy ragaszkodik a szerződés fenntartásához és ellenzi annak felbontását.

A meghatalmazás alapján 2008. április 4-én az alperes az eltartott bankszámlájáról 400.000 forintot vett fel. 2008. április 8. napján 4.350.000 forint került felvételre a bankszámláról, amely tekintetében a kifizetési pénztárbizonylatot az eltartott írta alá.

Sz.N.S-né 2008. április 15-én történt felvételét követően 2008. április 18-án hunyt el a B Kórház Krónikus Geriátriai Osztályán.

A II. rendű felperes házastársának panasza alapján a P Ügyvédi Kamara elnöke a tartási szerződést szerkesztő ügyvéd ellen indult előzetes vizsgálatot megszüntette, megállapítva, hogy a tartási szerződés megkötésekor az eltartott szerződéses akarata birtokában volt.

A felperesek a dr. S.Gy. közjegyző előtt 41016/Ü/55/2009. szám alatt folyamatban volt hagyatéki ügyben a perbeli ingatlanon kívüli ingatlanokra és 649.777 forint készpénzre vonatkozóan egyezségeket kötöttek, a végrendeleti örökös a törvényes örökös kötelesrész iránti igényét elismerte.

Az I. rendű felperes módosított keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes és Sz.N.S-né között 2008. február 8-án megkötött tartási szerződés érvénytelen, elsődlegesen a Ptk. 16/A.§ (1), másodlagosan a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére hivatkozással. Tekintettel arra, hogy az alperes a tartás fejében tulajdonába került ingatlant kívülálló jóhiszemű harmadik személy részére értékesítette, kérte a tartási szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását és az alperesnek 3.250.000 forint és annak 2008. április 18-tól járó kamatai megfizetésére kötelezését.

Kérte továbbá, hogy kötelezze a bíróság az alperest jogalap nélküli gazdagodás címén 2.500.000 forint és annak 2008. április 18. napjától járó kamatai, valamint a feljegyzett illeték megfizetésére. Egyéb perköltséget nem igényelt.

A II. rendű felperes módosított keresetében kérte az alperes és Sz.N.S-né között létrejött tartási szerződés érvénytelenségének megállapítását elsődlegesen a Ptk. 15/A.§-ára, másodlagosan a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére hivatkozással. Kérte továbbá a szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását és az alperesnek 3.250.000 forint tőke és annak 2008. április 18-tól a kifizetésig járó törvényes kamatai, valamint jogalap nélküli gazdagodás címén az eltartott bankszámlájáról felvett összeg felének, 2.495.000 forintnak és annak 2008. április 18-tól a kifizetés napjáig járó kamatainak megfizetésére és perköltség viselésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság a keresetet teljes egészében elutasította. Egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az alperes javára 325.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére és kötelezte a felpereseket a feljegyzett elsőfokú eljárási illeték viselésére.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperesek által megjelölt Ptk. 15/A.§ (1) bekezdés, illetve Ptk. 16/A.§ (1) bekezdés a perben nem alkalmazható, mert az eltartott nem állt cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt, a P Városi Bíróság a II. rendű felperes által az eltartott cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezése iránt indított pert az eltartott halála miatt szüntette meg. Megállapította az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperesek a perben nem bizonyították, hogy az eltartott cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezés nélkül is cselekvőképtelen állapotban volt a tartási szerződés megkötésének időpontjában.

Alaptalannak találta a tartási szerződés érvénytelenségére vonatkozó keresetet a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére alapított jogcímen is, utalva az e körben kialakult bírói gyakorlatra. Értékelte, hogy az alperes tudott a néhai eltartott gyógyíthatatlan betegségéről, hogy tartási kötelezettségének a szerződésben írtaknak megfelelően mindenben eleget tett, hogy az eltartott a II. rendű felperessel és annak családjával

2002. óta a kapcsolatot semmilyen formában nem tartotta, hozzátartozóira nem számíthatott, valamint azt, hogy lakását, gondozóját az I. rendű felperes felajánlása alapján sem kívánta az eltartott elhagyni. Megállapította azt is, hogy az I. rendű felperesnek az az állítása, amely szerint az alperes fondorlattal kényszerítette az eltartottat a szerződés megkötésére és fenyegetett helyzetben tartotta őt - nem nyert bizonyítást.

A jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelmet szintén alaptalannak találta, megállapítva, hogy a Pp. 164.§ (1) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére a felperesek nem bizonyították azt, hogy a néhai eltartott által a bankban felvett 4.350.000 forint ténylegesen az alpereshez került, így az alperes ezzel az összeggel gazdagodott. A meghatalmazás alapján az alperes által a bankszámláról felvett 400.000 forint tekintetében pedig azt állapította meg, hogy nem életszerűtlen, hogy ezt az összeget a néhai még életében felhasználta.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és a kereset teljesítése iránt az I. és II. rendű felperes is fellebbezett. Változatlanul hivatkoztak arra, hogy a rendelkezésre álló orvosi dokumentáció szerint a néhai eltartott halála előtt organikus deluzív zavarban szenvedett és betegsége folytán erős fájdalomcsillapító gyógyszereket szedett, így a tartási szerződés aláírásának időpontjában nem tudta felmérni, hogy ténylegesen mit ír alá. Az eltartott unokájának tanúvallomásával bizonyítottnak látták, hogy az eltartottal a szerződést álmából felriadva írták alá. Hivatkoztak arra is, hogy az eltartott a gyógyíthatatlan daganatos betegségével nem volt tisztában, ezzel szemben az alperes tudta, hogy az eltartott rákos betegségben szenved és közeli halála várható. Utaltak arra, hogy az egészségügyi dolgozók rendtartására vonatkozó 30/2007. EüM rendelet alapján az alperes a perbeli szerződést az eltartottal nem köthette volna meg. Mindezekre tekintettel változatlanul állították, hogy a tartási szerződés elsődlegesen az eltartott szerződő fél cselekvőképtelen állapota, másodlagosan a szerződés nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütköző volta miatt érvénytelen.

A jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti kérelmükkel kapcsolatban arra utaltak, hogy az eltartott bankszámlájáról az alperes, illetőleg az eltartott az egyes összegeket rövid idővel az eltartott halála előtt vette fel, és egészségi állapotára tekintettel a pénzt az eltartott elkölteni nyilvánvalóan nem tudta. Hivatkoztak arra is, hogy a tartási szerződés alapján az eltemettetés költsége az alperest terhelte, arra az eltartott bankszámlájáról felvett pénzösszeget az alperes nem használhatta volna fel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a V-né dr.S.Gy. közjegyző által 41016/Ü/55/2009-16. szám alatt meghozott és 2009. április 20. napján jogerőre emelkedett hagyatékátadó végzés szerint a néhai Sz.N.S-né örökhagyó hagyatékát képező, a perbeli ingatlanon kívüli ingatlanokon túl a S Takarékszövetkezetnél

vezetett lakossági folyószámláján fennálló 49.774 forint, továbbá a lekötött betétben fennálló 600.000 forint került átadásra az I. rendű felperes végrendeleti örökös és a II. rendű felperes törvényes örökös részére. A végzés értelmében a végrendeleti örökös és a törvényes örökös az örökhagyó hagyatékát 1/2-1/2 arányban örökölték.

Kiegészíti a tényállást azzal is, hogy az eltartott 2008. január 24-én a PTE I. számú Belklinika Kardiológia Osztályáról saját lakására, a P, Y u. 0. szám alatti ingatlanba került. Ápolását, gondozását az alperes ebben a lakásban kezdte meg. A Bőrgyógyászati Klinika ambulanciájáról átirányított beteg a Belgyógyászati Klinika Kardiológiai Osztályára 2008. február 29-én, második alkalommal történt felvételekor (21/A/1. irat) minimális terhelésre fulladt, bal karja fájdalomcsillapítás ellenére is nagyon fájt. 2008. március 21-én (nagypénteken) történt elbocsátásakor az alperes az eltartottat saját P, M u. 00. szám alatti lakásába vitte és ott ápolta házastársával. Ekkor az eltartott már legyengült állapotban volt, hányt, keveset evett, többet feküdt, mint fent volt. 2008. március 27-én (csütörtökön) szurokfelete bő széklete miatt az alperes az eltartottat a B Kórház ügyeletére vitte, ott megvizsgálták, hazaengedték. Másnap, 2008. március 28-án a háziorvos a beteget beutalta a B Kórház Fertőző Osztályára, ahol egy hétig ápolták. Ennek során 2008. április 3-án eszméletvesztése is volt a betegnek, ennek ellenére 2008. április 4-én hazabocsátották. (P Rendőrkapitányság 1081/2008.bü. nyomozati iratok 270-271. oldal, alperes tanúvallomása)

2008. április 8-án az eltartottat az alperes és házastársa vitték el a bankhoz (20. jkv.13.o. alperes személyes előadása), ahol az eltartott a bankszámlájáról a 4.350.000 Ft-ot felvette.

Az alperes lakásában az eltartottat barátnője N.A-né, illetőleg 2008. április 9-én dr. B.M. háziorvosa látogatta meg. A háziorvos látogatására a beteg állapotának rosszabbodása miatt, az alperes kérésére került sor. (P Rendőrkapitányság 1081/2008.bü. nyomozati iratok 245. oldal 3. bekezdés, Dr. B.M. tanúvallomása) Ekkor az eltartott már nagyon meggyengült, ágyban fekvő állapotban volt, utolsó idejében napokig nem kelt fel (20. jkv. 7. oldal 4. bekezdés, N.A-né tanúvallomása). A beteg az alperes ápolásából 2008. április 15-én került felvételre a B Kórház Krónikus Geriátriai Osztályára, ekkor tőle érdemi anamnézis nem volt nyerhető, önmaga ellátására képtelen állapotban volt, pelenkázni kellett.(21/A/4. irat)

Az eltartott halálát követően az alperes a temetéséről az örökösöket nem értesítette, azok egyéb forrásból szereztek tudomást a temetés időpontjáról.(20. jkv.5.o., 11.o., nyomozati iratok 290. o.) Az alperes örökösöket a hagyatékba tartozó ingóságok átvétele érdekében nem kereste meg, a néhai ingóságait lomtalanításba adta. (20. jkv.14.o.)

Az így kiegészített tényállás alapján is helyes jogi következtetés levonásával állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a tartási szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereset alaptalan. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú bíróság mindkét jogcím vizsgálata körében lefolytatta a szükséges bizonyítást, a perben felmerült bizonyítékokat helyesen és okszerűen mérlegelte, és helytállóan vont le

jogi következtetést arra vonatkozóan, hogy a néhai a tartási szerződést cselekvőképes állapotban írta alá, az akaratának mindenben megfelelt, illetőleg arra vonatkozóan is, hogy a tartási szerződés adott körülmények között nem ütközött nyilvánvalóan a jó erkölcsbe.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a felperesek jogalap nélküli gazdagodás iránti kereseti kérelmét is elutasította.

A kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság következőket állapította meg:

Alaposan hivatkoztak fellebbezésükben a felperesek arra, hogy a 2008. április 8-ai 4.350.000 forintos pénzfelvétel időpontjában a néhai Sz.N.S-né egészségi állapota annyira megromlott, hogy az ezt követően 10 nappal bekövetkezett haláláig az általa felvett 4.350.000 forint elköltésére nem volt lehetősége vagy ha volt is, a pénz elköltését, felhasználását az alperesnek kellett volna bizonyítani. Ugyanis vélelem szól amellett, hogy a súlyosan beteg, gyakorlatilag mozgásképtelen eltartott halála előtt röviddel felvett nagy összegű bankbetét az eltartott halálakor vagy a hagyatékban, vagy az eltartó birtokában megvolt. Ez a vélelem megdönthető. De a bizonyítás terhe megfordul, mert a kívülálló örökösöknek nincs is lehetősége a bizonyításra. A néhai ápolását és gondozását biztosító eltartót terhelte tehát annak bizonyítása, hogy a néhai a közel 5 millió forint készpénzzel halála előtt még rendelkezett. Az irányadó tényállás szerint az eltartott a pénzfelvételt megelőzően is kórházban volt, nagyon legyengült fekvőbeteg volt, a pénzfelvételt követő hét nap múlva pedig már olyan állapotban került a geriátriai osztályra, hogy anamnézis sem volt tőle nyerhető.

Az alperes a perben személyesen azt adta elő, hogy a bankba az eltartottat kérésére ő maga és házastársa vitte el, majd ezt követően az Y utcai lakásába vitték haza. Azt nem tudja, hogy mi lett az eltartott által kivett pénzzel, neki azt az eltartott nem adta oda, náluk és az Y utcai lakásban sem rejtette azt el. (20. jkv.13., 14. oldal) Ennek az előadásnak ellentmond azonban a korábbi, a nyomozati eljárás során tett tanúvallomása, amely szerint a második kórházi kezelését követően az eltartottat kérésére a M utcai lakásában gondozta, onnan került a Megyei Kórház Fertőző Osztályára, ahonnan eszméletvesztéses állapotot követően 2008. április 4-én került elbocsátásra (nyomozati iratok 270., 271. oldal). Ugyancsak ellentmond ennek dr. B.M. háziorvos tanúvallomása, aki elmondta, hogy a pénzfelvételt követő napon, azaz 2008. április 9-én az alperes lakásában látogatta meg az eltartottat. Az eltartott a pénzkivételt követően a háziorvoson kívül csak barátnőjével, N.A-néval találkozott, aki az elsőfokú eljárásban tett tanúvallomása szerint nem tudott a néhai eltartott megtakarításának összegéről, illetőleg annak a bankból történt felvételéről sem. Az eltartott a pénzkivételéről az alperesen és házastársán kívül így más nem szerezhetett tudomást.

Mindezeket a körülményeket értékelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2008. április 8-ai pénzkivétel és a 2008. április 15-ei Geriátria Osztályra történt felvétel között eltelt egy hét alatt az alperes lakásában tartózkodó eltartott az általa

a bankból felvett 4.350.000 forintot elkölteni nem volt képes, de legalábbis az elköltés nem nyert bizonyítást, és miután az alperesen és házastársán kívül egyéb személlyel érdemben nem kommunikált, nem találkozott, így a bíróság tényként fogadta el, hogy az eltartott halálakor az eltartott által felvett pénzösszeg megvolt, s az ilyen módon az alperes birtokába került.

A perben a fenti körülmények figyelembevételével az alperes kötelezettsége volt annak bizonyítása, hogy az eltartott az általa 2008. április 8-án felvett pénzösszeget olyan módon használta fel, amely miatt a végrendeleti és törvényes örökös felperesek vele szemben igényt nem érvényesíthetnek. Az alperes bizonyítási kötelezettsége és a bíróság felhívása ellenére ilyen tényre nem hivatkozott és ilyen tényt nem is bizonyított, a bizonyítatlanság e körben a kifejtettekre tekintettel az alperest terheli.

A meghatalmazás alapján az alperes által a néhai bankszámlájáról kivett 400.000 forint tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttól eltérően úgy ítélte meg, hogy ennek felhasználására ugyancsak nem volt lehetősége a néhai eltartottnak.

Az alperes személyes előadásában (20. jkv. 13. oldal) azt adta elő, hogy amikor a temetési költséggel, a számlával és a halotti anyakönyvi kivonattal elment a S Takarékszövetkezethez, akkor azt neki odaadták, mást nem vett fel az eltartott számlájáról. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján ugyanakkor megállapítható, hogy az eltartottól kapott meghatalmazás alapján az alperes 2008. április 4. napján vett fel az eltartott bankszámlájáról 400.000 forintot. A meghatalmazás adása idején az eltartott bankszámláján lévő 5.400.000 forintos lekötött betétből az alperes által kivett 400.000 forint és az eltartott által kivett 4.350.000 forint levonását követően fennmaradó összeg az eltartott halálát követően a hagyatékátadó végzés szerint az I. és II. rendű felperes részére került átadásra. Így megállapítható, hogy személyes előadásával ellentétben az alperes nem a néhai halálát követően, hanem a halálát megelőző két héttel vett ki 400.000 forintot az eltartott bankszámlájáról, amelyből az alperes jogi képviselőjének másodfokú eljárásban tett nyilatkozata alapján 278.000 forintot fordított utóbb temetési költségre.

A tartási szerződés a Ptk. 586.§ (3) bekezdése értelmében kiterjed a gondozásra, gyógyítatásra, ápolásra és az eltemettetésre is.

Ezzel szemben az alperes arra vonatkozó személyes előadása, hogy amikor az eltartási szerződést megkötötték, akkor az eltartottal megbeszélte azt, hogy a temetés költségét megkapja az eltartott hagyatékából (5. klv. 8.o.) - a perben nem nyert bizonyítást, e tényállítás bizonyítatlansága a perben ugyancsak az alperest terheli.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a 2008. április 4-én az eltartott bankszámlájáról felvett 400.000 forinttal, továbbá az eltartott által a bankszámláról 2008. április 8-án felvett és utóbb az

alperes birtokába került 4.350.000 forinttal az I. és II. rendű felperes örökösök rovására jogalap nélkül gazdagodott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp.253.§(2) bekezdése alapján történt részbeni megváltoztatásával a hagyatéki eljárásban az I. és II. rendű felperes között létrejött egyezségnek megfelelően, a Ptk.361.§(1) bekezdése és a Ptk. 301.§(1) bekezdése alapján kötelezte az alperest az I. és II. rendű felperes részére 4.750.000 forint és késedelmi kamatai fele-fele részben történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása következményeként a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján pernyertességi arányuknak megfelelően változtatta meg a másodfokú bíróság a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti döntést, és ennek megfelelően határozott az elsőfokú perköltség viseléséről is azzal, hogy a felmerült ügyvédi munkadíj mértékét a II. rendű felperesi, illetőleg alperesi jogi képviselő tekintetében is a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján határozta meg.

Ugyancsak a pernyertességi-pervesztességi arányoknak megfelelően, a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján határozott a másodfokú bíróság a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték, valamint a másodfokú perköltség viseléséről.

Pécs, 2011. november 8.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró